

TRUNG QUỐC XÂM LẤN TRƯỜNG SA

·AI PHẢI CHỊU TRÁCH NHIỆM TRONG VIỆC

ĐƯA TRUNG QUỐC XÂM LẤN TRƯỜNG SA

Kính gửi Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam

Trong những sai lầm mà ĐCSVN phạm phải, việc đưa Nguyễn Phú Trọng lên làm Tổng Bí thư thuộc loại sai lầm nghiêm trọng nhất.

Tôi đã viết như sau trong bài “Lại nói về nguy cơ Lê Chiêu Thống hiện đại”, công bố ngày 20 tháng 4 năm 2013:

“Tổng Bí thư không học và chưa hề trải nghiệm thực tế lĩnh vực khoa học và công nghệ nói chung và nông nghiệp nói riêng; không học và chưa trải nghiệm thực tế về kinh tế-tài chính....Ông chỉ có một mớ sách Mác – Lênin cổ lỗ sĩ với một tệp văn kiện, diễn văn viết theo yêu cầu của các nhà lãnh đạo tiền nhiệm.

(Tôi gọi ông là cậu ấm hiện đại, làm nghề cạo giấy. Cái mác giáo sư – tiến sĩ ông được gắn chẳng qua chỉ là trời ơi đất hỡi. Để làm được một luận văn khoa học nghiêm túc người ta không chỉ phải thiên kinh vạn quyển mà phải lăn lung vào thực tế kiếm nghiệm để thu thập số liệu riêng của mình. Ông xào xáo không biết được mấy trang sách rồi đem cái giấy giới thiệu của ĐCSVN sang trường Đảng CSLX thì không thầy nào không thể không phê “otlichno” mặc dù chỉ người đọc thông viết thạo là có thể viết được luận văn kiểu ấy)

Chẳng những thế con người ấy còn tỏ ra rất non kém. Vì non kém, ông ta chỉ có thể thuyết giáo chung chung. Hoặc nói những điều vô thưởng vô phạt. Hoặc nói những điều cũ mèm lạc lõng, lạc hậu đến mức như là phản động.

Việc làm thì chẳng đâu vào đâu. Hồi làm Bí thư Thành ủy Hà Nội, Thủ đô rất trì trệ. Kém hẳn so với Đà Nẵng, Sài Gòn và nhiều thành phố khác. Đã thế còn tiếp tay cho Siputra lậu thuế ba ngàn tỷ đồng để được hưởng một biệt thự trị giá một triệu đôla.

Hành động quyết liệt nhất trong đời NPT, sau này kể lại, chỉ có thể là hành động đã được ông biểu diễn trong Hội nghị Trung ương 4 vừa rồi. Thế mà, kết quả hành động này đã không chỉ mang lại thất bại cho cá nhân ông mà còn bôi nhọ cả “triều đình” ĐCSVN....

Những gì diễn ra trong Hội nghị TW4 không dấu nổi âm mưu sát phạt nhau giữa Nguyễn Phú Trọng với Nguyễn Tấn Dũng”.

Không hạ bệ được ông Nguyễn Tấn Dũng, NPT đứng khóc thút thít trên tivi như một đứa trẻ con. Càng trẻ con hơn khi ông từng “khoe phiếu bé ngoan” với “thiên triều” của ông.

Sau đây là đoạn kể của tôi trong bài “Rất đáng phàn nàn về ông Nguyễn Phú Trọng” viết ngày 7 tháng 5 năm 2007:

“Ngạc nhiên hơn là, ông Nguyễn Phú Trọng oang oang báo cáo với Trung Quốc và với toàn thế giới rằng: “Từ ngày nhận lãnh cương vị chủ tịch Quốc hội, nước đầu tiên tôi đi thăm là Trung Quốc”.

Khi nghe ông Nguyễn Phú Trọng vừa nói câu trên, mặc dù đang ngồi trước một số người, như là một phản xạ vô điều kiện, tôi đột nhiên văng bậy:

“Sao cái thằng cha ngu quá thế nhỉ!”.

Nói ra như vậy hết sức vô chính trị. Chẳng nhẽ ông Nguyễn Minh Triết lên làm chủ tịch nước, ông Nguyễn Tấn Dũng lên làm thủ tướng chính phủ mà không sang thăm ngay Trung Quốc là không đúng bằng ông Nguyễn Phú Trọng hay sao?

Chẳng nhẽ đối với Việt Nam, tất cả các nước đều chỉ được xếp hàng sau Trung Quốc hay sao?

Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng chọn Nhật Bản, chủ tịch Nguyễn Minh Triết chọn Lào là những nước đến thăm đầu tiên (chứ không phải Hoa Kỳ hay Trung Quốc) là rất thông minh

Có cụ cách mạng lão thành đặt câu hỏi: “Hay là họ muốn vỗ vào mặt nhau, muốn chèn nhau để được ưu tiên đón nhận ân huệ và sự bảo trợ của Trung Quốc?” .

Trẻ con như vậy nhưng rồi NPT đã từng tỏ ra rất ngạo mạn, khinh khi. Giữa lúc Biển Đông trào sôi căm hận: Trung Quốc xây thành đắp lũy ở Hoàng Sa, tuyên bố thành lập thành phố Tam Sa, cất cáp tàu thăm dò Dầu khí ở Trường Sa, cấm và bắn giết ngư phủ ta, không cho đánh cá ở Biển Đông, Quốc hội bần chòn lo lắng đòi được nghe, được bàn thảo về tình hình Biển Đông thì NPT gạt đi, bảo rằng “Tình hình Biển Đông không có gì mới. Chỉ có mấy hòn đảo thôi mà”!.

Không chỉ lấp liếm tội ác cho giặc, NPT còn tiếp tay thực hiện âm mưu cô lập hóa Việt Nam,

biến Việt Nam thành con mồi đơn độc trước dã thú.

Ai cũng thấy, trong tình hình hiện nay, Việt Nam không thể nào đơn phương đương đầu với Trung Quốc ở Biển Đông. Muốn giữ Biển Đông phải dựa vào luật pháp quốc tế và sự hỗ trợ của cộng đồng nhân loại.

Nhưng, NPT đã từng âm mưu tước bỏ các bữa bồi quan trọng đó để trói tay nạm mạng Việt Nam cho Trung Quốc.

Bản tuyên bố chung ký kết giữa NPT và Hồ Cẩm Đào ngày 15 tháng 10 năm 2011 không hề đề cập đến DOC và COC, chỉ cam kết sẽ giải quyết các vấn đề Biển Đông theo

“Thỏa thuận các nguyên tắc cơ bản chỉ đạo giải quyết vấn đề trên biển giữa nước cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam và nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa”.

Hai ngày sau khi NPT ký bản cam kết đó, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc Lưu Vi Dân, sung sướng tung hô trước thế giới rằng: “Tuyên bố chung Trung-Việt” có ý nghĩa chỉ đạo quan trọng trong việc thúc đẩy quan hệ hai nước phát triển lâu dài, lành mạnh và ổn định. Trung Quốc và Việt Nam thông qua đàm phán giải quyết tranh chấp trên biển giữa hai nước không liên can gì với bên thứ ba”.

Tháng 8 năm đó, sau “Đối thoại chiến lược quốc phòng an ninh Việt-Trung”, Nguyễn Chí Vịnh cũng ném vào mặt quốc tế rằng: “Những tranh chấp chủ quyền giữa Việt Nam và Trung Quốc, rõ ràng cần giải quyết giữa hai nước với nhau” .

Vừa lấp liếm cho tội ác của giặc, vừa thực hiện âm mưu cô lập hóa Việt Nam, tại Hội nghị Shanggri-La 13, tên tướng rụt cổ Phùng Quang Thanh khua môi: “Những vấn đề có liên quan đến hai nước thì cần giải quyết song phương

Trên thực tế, ngay ở trong quốc gia, hay mỗi gia đình cũng còn có những mâu thuẫn, bất đồng, hướng chi là các nước láng giềng với nhau còn tồn tại tranh chấp về biên giới, lãnh thổ, hoặc va chạm là điều khó tránh khỏi”. Trời ơi, thế này thì còn cần gì Bí thư Quân ủy Trung ương với Bộ trưởng Quốc phòng cho tồn cơm.

" Cuộc chiến tranh gay go của ta rất cần sự ủng hộ của Trung quốc, mà lại nói quay sang chống bạn. Họ có giải phóng (Hoàng Sa) giúp ta, thì sau này cũng trả lại cho ta thôi." 'Lê Đức Thọ'

HẬU LẬT ĐỒ CHẾ ĐỘ BÁN NƯỚC

Làm gì cần đánh giặc nữa vì họ đã sẵn sàng rước chúng vào làm tổ sư họ!

Cần lưu ý rằng, cụ tuyệt quốc tế, song phương hóa vấn đề Biển Đông không phải chủ trương của Bộ Chính trị ĐCSVN mà chỉ là âm mưu của Trung Quốc được NPT rắp tâm thực hiện.

Bằng chứng là trong bản Tuyên bố chung Việt Nam- Trung Quốc do Chủ tịch Trương Tấn Sang ký ngày 21 tháng 6 năm 2013 có nhấn mạnh đến DOC Quyết liệt hơn, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, giữa Hội nghị Shangri-La đã công khai “ra lệnh” cho Trung Quốc phải “thực hiện nghiêm túc DOC, nỗ lực hơn nữa để sớm có Bộ quy tắc ứng xử (COC)”,

Ông nói rất đõng dạc: “ASEAN và Trung Quốc cần đề cao trách nhiệm, cùng nhau củng cố lòng tin chiến lược, trước hết là thực hiện nghiêm túc DOC, nỗ lực hơn nữa để sớm có Bộ quy tắc ứng xử (COC) phù hợp với luật pháp quốc tế, đặc biệt là Công ước LHQ về Luật biển 1982 (UNCLOS)”.

Thẳng thừng bác bỏ đàm phán song phương, Thủ tướng tha thiết gọi mời: “Tôi tin rằng các nước trong khu vực đều không phản đối can dự chiến lược của các nước ngoài khu vực nếu sự can dự đó nhằm tăng cường hợp tác vì hòa bình, ổn định và phát triển. Chúng ta có thể kỳ vọng nhiều hơn vào vai trò của các nước lớn, nhất là Hoa Kỳ và Trung Quốc, hai cường quốc có vai trò và trách nhiệm lớn nhất ...”.

Biểu hiện thực tế trên cho thấy có hai Bộ Chính trị. “BCT NPT” là BCT phản động, BCT bán nước; “BCT NTD”, trong trường hợp này, đã nói đúng tiếng nói của dân tộc Việt Nam (Những mong rằng rồi sẽ làm như nói).

Trong nhiệm kỳ Tổng Bí thư của NPT nổi cộm nhất, nguy hiểm nhất, da diết nhất là vấn đề biển đảo Việt Nam bị Trung Quốc xâm lấn.

(Vấn đề tham nhũng, vấn đề tụt hậu, vấn đề tệ nạn xã hội ... cũng nhức nhối và được nói đến nhiều, nhưng kết quả giải quyết chẳng ra gì. Tất cả ngày càng trở nên lụn bại hơn, nếu không muốn nói là thối nát. Giành lấy quyền trưởng ban chỉ đạo chống tham nhũng từ tay Thủ tướng, NPT làm tệ hơn.

Chẳng những thế, để chạy tội non kém, NPT ngụy biện xằng bậy: Đường Tăng đi thỉnh kinh cũng phải hồi lộ, Đánh chuột khéo vỡ bình).

Đối mặt với tai họa xâm lăng của Trung Quốc, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng rất cương nghị:

“Việt Nam kiên quyết bảo vệ chủ quyền và lợi ích chính đáng của mình bởi vì chủ quyền lãnh thổ,

chủ quyền biển đảo là thiêng liêng.

Việt Nam luôn mong muốn có hòa bình, hữu nghị nhưng phải trên cơ sở bảo đảm độc lập, tự chủ, chủ quyền, toàn vẹn lãnh thổ, vùng biển, và nhất

định không chấp nhận đánh đổi điều thiêng liêng này để nhận lấy một thứ hòa bình, hữu nghị viễn vông, lệ thuộc nào đó”.

Trước tuyên bố ngang ngược của Tổng Bí thư ĐCSTQ kiêm Chủ tịch nước CHND Trung Hoa Tập Cận Bình khi trả lời báo Wall Street Journal ngày 22/9/2015: Quần đảo Nam Sa (tức Trường Sa của Việt Nam) ở Biển Đông “từ thời xa xưa đã là lãnh thổ của Trung Quốc”, Chủ tịch nước Trương Tấn Sang hôm 28/9/2015, trong bài phát biểu tại Hội Á Châu (Asia Society) ở New York cũng như trả lời Đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) Việt ngữ, đã đáp trả đanh dạn:

“Ngài Tập Cận Bình khẳng định Nam Sa từ lâu là của Trung Quốc thì chúng tôi cũng nói lại rằng đối với chúng tôi, lập trường trước sau như một không thay đổi. Chúng tôi gọi đó là Trường Sa và Hoàng Sa, trước sau như một là thuộc về Việt Nam chúng tôi. Chúng tôi có đầy đủ bằng chứng về lịch sử và thực tiễn pháp lý để xác định chủ quyền là của Việt Nam chúng tôi.”,

“Chúng tôi mong muốn mọi tranh chấp phải được giải quyết bằng luật pháp quốc tế. Đây là cách duy nhất (để giải quyết bất đồng)”.

Trong khi đó thì NPT như liệt khẩu, không hề nói được một câu ra hồn trước vấn đề

tối khẩn thiết liên quan đến vận mệnh quốc gia.

Nhân quan chính trị của NPT mù mờ, cái tâm của ông ta rất thấp (cái tâm cũng chẳng ra gì khi chỉ quần quanh lo bảo vệ những ý kiến trong luận văn của mình mà bỏ mặc tổ quốc, bỏ mặc nhân dân). Trên bàn cờ chính trị, trước đối thủ, NPT luôn luôn hoặc bị lừa, hoặc chệch một nước.

Rất có thể Trung Quốc đã không dám đưa HD-981 vào Hoàng Sa, chưa dám xây “Trường thành cát” ở Trường Sa nếu Việt Nam kịp thời nâng quan hệ hợp tác Việt Nam – Hoa Kỳ lên tầm Hợp tác Chiến lược và có hải quân Hoa Kỳ đóng ở Cam Ranh.

Việt Nam luôn luôn bỏ qua những cơ hội vàng mà nhẽ ra những người lãnh đạo sáng suốt phải biết kịp thời nắm lấy. Trong chuyến viếng thăm vịnh Cam Ranh đầu tháng Sáu năm 2012, đứng trên con tàu chở khí cụ USNS Richard E. Byrd, ông Panetta Bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ đã khẳng định một điều vô cùng quan trọng trước báo chí:

“Tàu hải quân của Hoa Kỳ có thể sử dụng cảng Cam Ranh là yếu tố quan trọng của mối quan hệ giữa hai nước và chúng ta thấy khả năng xảy ra điều này là rất lớn trong tương lai”.

Năm 1978 ta đã từng cho Liên Xô thuê cảng Cam Ranh 25 năm để phục vụ cuộc chiến tranh lạnh của hai nước ngoài, ngày nay trước họa ngoại xâm, vì quyền lợi của chính bản thân, nhằm bảo toàn giang sơn gấm vóc sao ta không khẩn thiết mời Hoa Kỳ vào.

Còn có thể dẫn chứng nhiều việc làm dở dẩn, nhiều câu nói u mê nhưng thiết nghĩ những gì vạch ra trên đây đủ chứng tỏ rằng NPT hoặc quá ngu dại, hoặc là nội ứng cho giặc.

Không những không gỡ được Hoàng Sa mà chính NPT còn tạo điều kiện cho

Trung Quốc xâm lấn Trường Sa. Tội lớn này chắc chắn lịch sử sẽ phán xử. Tiến sỹ Trần Nhơn, nguyên thứ trưởng Bộ Thủy Lợi đã luận tội rất chính xác:

Đóng cửa, hiệp thương với “Cướp ngày”,

Giữa kỷ nguyên hội nhập Đông Tây.

Phải chăng hồn ma Lê Chiêu Thống

Nhập vào Nguyễn Phú Trọng hôm nay?!

Còn để những Nguyễn Phú Trọng, Phùng Quang Thanh,

Nguyễn Chí Vịnh ngày nào trong bộ máy lãnh đạo thì nguy cơ mất nước còn hiển hiện. Hãy kịp thời đuổi ngay họ ra khỏi Đảng.

Vậy mà, bọn gián điệp Phương Bắc, bọn chân gỗ, hay chính Nguyễn Phú Trọng đang tìm cách áp đặt phương án giữ NPT thêm nửa nhiệm kỳ TBT. Đây là tai họa khôn lường.

Kính mong BCHTW ĐCSVN hãy hết sức cảnh giác.

Hà Nội, ngày 22 tháng 10 năm 2015

Nguyễn Thanh Giang

Số nhà 5, ngõ 341, đường Trung Văn

Quận Nam Từ Liêm – Hà Nội

Mobi: 0984 724 165

Nguồn: <https://tiengquehuong.wordpress.com/2015/10/24/trung-quoc-chiem-truong-sa/>

www.vietnamvanhien.net